

ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΤΟΣ 3ο - ΤΕΥΧΟΣ 166 - ΙΟΥΛΙΟΣ/ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

Διμηνιαίο περιοδικό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ἐλευθερουπόλεως

ΕΤΟΣ 3ο ΤΕΥΧΟΣ 16ο

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ἱερά Μητρόπολις
Ἐλευθερουπόλεως
Τ.Κ. 641 00
Τηλ.: 25920-23450

Ἰδρυτής-Ἐκδότης

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Ἐλευθερουπόλεως
κ.κ. Χρυσόστομος

Ἐπιμέλεια ὕλης

Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκης
Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Ἴστοσελίδα

www.imelef.gr

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές προαιρετικές

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ἀσπρόβαλτα
Τηλ.: 23970 23313

Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομου

Στή σεπτή Κοίμηση τῆς Παναγίας μας

3

Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομου

Τιμή μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος

4

Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκη, Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου

Ἠθικός ἐκτραχηλισμός – καί ποῦ ἀκόμα;

6

Πρεσβ. Ἡλίου Παπαδοπούλου, Καθηγητοῦ

Ὁ ἐν προφήταις μέγιστος Ἡλίας ἐκ Θέσβης

8

Ἀρχιμ. Μητᾶ Γιαννούτσου

Διατί αὐτοκτονοῦν οἱ νέοι;

10

Ἐλένης Καλεάδου, Πρεσβυτέρας

Περιλήψεις Εἰσηγήσεων

12

Νικολάου Χατζητριανταφύλλου, Οἰκονομολόγου

Περί οἰκονομικῶν διαχειρίσεων στίς Μητροπόλεις

14

† Ε.Χ.

Ἐπί τοῦ Τύπου

16

Λήξις Ἱερατικῶν Συνάξεων

18

Χρονικά Ἱ. Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως

19

Σεβ. Μητροπ. Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομου

Συνέντευξη στόν Ἀχιλλέα Χ. Καραγκιοζόπουλο

22

Ἐξώφυλλο: Παναγίας Γοργοεπηκόου τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος Ν. Περάμου.

Ὀπισθόφυλλο: Τό Ἱ. Προσκύνημα Παναγίας Φανερωμένης Ν. Περάμου ἀνακαινισθέν προσφάτως.

ΣΤΗ ΣΕΠΤΗ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ

Υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Έλευθερουπόλεως
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Σάν σήμερα, μέσα στην καρδιά του καλοκαιριού, οι Όρθόδοξοι χριστιανοί, άπανταχού της γης, άδιαφορώντας για τά ψυχρά θρησκευτικά αισθήματα των Προτεσταντών και μή δίνοντας σημασία στις υπερβολές των Καθολικών, τιμούν μέ βαθύ θρησκευτικό αίσθημα, μέ λαοφιλείς και κοσμοβριδείς πανηγύρεις, μέ άφθαστους σέ θρησκευτικό λυρισμό και θεολογικό ύψος ύμνους, μέ ιερές άποδημίες σέ παλαιά Προσκυνήματα και σεβάσματα Μοναστήρια, τιμούν μέ ό,τι πρόσφορο τρόπο έχουν, την Παναγία Μητέρα του Θεού μας επικαλούμενοι τίς πρεσβείες Της.

Τιουτοτρόπως και ή δική μας γενεά συνεισφέρει στην εκπλήρωση της προφητείας της Ίδιας της Παναγίας Μητέρας, της προφητείας που είχε διατυπώσει προς την συγγενή της Έλισάβετ, όταν την επισκέφθηκε στο σπίτι της. «Ίδού, είπε, τότε προς την μητέρα του τιμίου Προδρόμου, από του νυν μακαριούσι με πᾶσαι αί γενεαί». (Λουκά 1, 48).

«Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αί γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε. Εν σοί γάρ ό άχώρητος Χριστός ό Θεός ήμῶν, χωρηθῆναι νυδόκησε. Μακάριοι έσμέν και ήμείς, προστασίαν σέ έχοντες...».

Ός Όρθόδοξοι Έλληνες κρατούμε την Παράδοσή μας, ό,τι ιερώτερο μᾶς έκληροδότησαν οι εὐσεβείς πρόγονοί μας. Και τιμούμε μέσα από την ψυχή μας, γενναιόδωρα, την Παναγία Μητέρα του Θεού και Λυτρωτού μας Χριστού. Και μάλιστα μέσα στά πλαίσια της άκριβείας της πίστεώς μας. Δέν θεοποιούμε τό σεπτό της Πρόσωπο. Η όσία Κοίμησή της αυτό έξάλλου φανερώνει. Μολοντί υπήρξε, σύμφωνα μέ τό αίώνιο και άνεξιχνίαστο σχέδιο του Παναγάδου Θεού, ή Πηγή της Ζωής, άφου έγέννησε τον Υίο του Θεού, δέν απέφυγε τό πικρό ποτήριο του

θανάτου. Όπως κάθε άνθρωπος, απόγονος του Άδάμ, εκπλήρωσε και Έκείνη τό κοινό της ανθρωπίνης φύσεως χρέος.

Άλλά δέν λησμονούμε επίσης ούτε στιγμή, τό άνυπέρθλητο ύψος της δείκτης μοναδικής δόξης, όπου την άνεβίβασε ή Θεία Άγάπη. Μπορεί σήμερα φάλλοντας την Κοίμησή της νά όμολογούμε ότι ήτο άνθρωπος, αλλά παράλληλα διακηρύττομε ότι είναι ανώτερη άγγέλων και άρχαγγέλων. Γι' αυτό και πιστεύομε, ότι και αυτή ή Κοίμησή της υπήρξε θεοπρεπείστατη. Όχι όπως ή κοίμησι, έστω ενός άγίου ανθρώπου.

Καδώς μᾶς πληροφοροδύν οι άγιοι συναξαριστές, είδοποιείται για την έξοδό της από τον κόσμο από άγγελο, οι Άγιοι Άπόστολοι θεαρχίω νεύματι έκπεράτων της οίκουμένης συνα-

θροισθέντες κηδεύουν τό πανάχραντο σκῆνος της, και τό σπουδαιότερο, ύστερα από τρεις ήμέρες ό πάνσεπτος τάφος της έμεινε άδειος. Ό Υίός και Θεός της δέν παρέλαβε μόνο την παναγία ψυχή της, αλλά και τό χοϊκό σκῆνωμα της Θεότητος, τό πανάχραντο Σῶμα της.

«Που τό πολυπόθητον σῶμα της Θεοτόκου και πολυέραστον;» έρωτούμε μαζί μέ τους άγίους Άποστόλους. Και άπαντά ή Παναγία Μητέρα, κατά τον Άγιον Ίωάννην τον Δαμασκηνόν. «Τί ζητείτε εν τάφῳ την προς τά ουράνια μετεωρισθεϊσαν σκηνώματα;».

Αυτή είναι ή πίστη μας. Έτσι διδαχθήκαμε από τους Πατέρες μας νά τιμούμε και νά σεβώμεθα την Παναγία Μητέρα. Εϊδε νά έχωμε, παρά την αναξιότητά μας, την εν πρεσβείαις άκοίμητον Θεοτόκον πάντοτε μαζί μας. Προστασία μας, Μεσιτεία μας, παντοτεινή μας Βοήθεια.

*Σκιρτήσατε καρδία πάντων
εὐσεβούντων εν τῇ Κοιμήσει
τῆς μόνης Θεόπαιδος.*

Τιμή μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος*

Υπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου

1. Ἠθικές παρεκτροπές ἑορταστῶν

Ὅπως εἶπαμε καί προηγουμένως βα-
σική ἀρχή καί κανόνας τοῦ Ἁγ. Ἰωάν-
νου τοῦ Χρυσοστόμου στήν τιμή τῶν
Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι τό γνωστό του
ἀξίωμα: «Τιμή μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος».
«Μιμησώμεθα τοίνυν, ἐκήρυττε, κατά δύναμιν
τήν ἡμετέραν. Κατεφρόνησε ἐκείνη (ἐννοεῖ τήν
Μάρτυρα Πελαγία) ζωῆς, καταφρονήσωμεν
ἡμεῖς τρυφῆς, καταγελάσωμεν πολυτελείας,
ἀποστῶμεν μέθης, ἀδηφαγίαν φύγωμεν».

Ἡ σπάταλη καί πολυτελής ζωή, ἡ μέθη καί ἡ
πολυφαγία ἀποτελοῦσαν τό ἐπισφράγισμα συ-
νήθως τῶν ὠραίων καί ἐμπνευσμένων ἐγκω-
μιῶν στούς Ἁγίους τοῦ ἱ. Πατρός. Διότι, ὅπως
συχνά ἔλεγε, ἐμεῖς οἱ κήρυκες τοῦ θείου Λόγου,
πρέπει νά προσπαθοῦμε «οὐχ ὅπως ἦσωμεν,
ἀλλ' ὅπως ὠφελήσωμεν». Γι' αὐτό καί κατέ-
τεινε πάντοτε στήν πατρική ὠφέλεια τῶν
ἀχροατῶν του. Προηγουμένως ἔκαμε λόγο γιά
μέθη καί γιά πολυφαγία στό Ἐγκώμιό του
στήν Ἁγία Πελαγία. Εἶχε τό λόγο του ὁ προ-
νοητικός πνευματικός Πατήρ. Εἶχε πληροφο-
ρηθῆ ὅτι ἀρκετοί ἀπό τούς χριστιανούς, κυρίως
ἄνδρες, πού τώρα μέ τόση εὐλάβεια παρακο-
λουθοῦσαν τή Θεία Λειτουργία καί τό Κή-
ρυγμά του, μετά τό τέλος τῆς θρησκευτικῆς
ἑορτῆς κατέφευγαν στά πλησίον καπηλεῖα, στά
κέντρα διασκεδάσεως τῆς ἐποχῆς του καί δυ-

*Ἀπόσπασμα διαλέξεως δοθείσης στό Χριστ. Κέντρο
Νεότητος στή Μυτιλήνη τήν 25ην-6-2008, μέ θέμα
«Ὁ ἱ. Χρυσ. ὡς ἐγκωμιστής τῶν Ἁγίων».

στυχῶς ἦσαν ἀπρόσεκτοι στό πιτό καί στό φαγητό.

Τό βράδυ, ὅταν ἔπαιρναν τό δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, δέν τούς βαστοῦσαν τά πόδια τους. Ἡ συμπεριφορά τους αὐτή ἐνοχλοῦσε ἀφάνταστα τόν αὐστηρό Διδάσκαλο. Ἄν καί ἐπιεικῆς ὡς ἄνθρωπος, ἐνοχλεῖτο βαθύτατα ἀπό τήν συμπεριφορά τῶν μεθυσμένων ἑορταστῶν, γιά τόν λόγο ὅτι ἐγίνοντο ἀφορμή εἰρωνικῶν σχολίων ἐκ μέρους τῶν εἰδωλωλατρῶν συμπατριωτῶν τους, μέ ἀποτέλεσμα, διόλου εὐχάριστο, νά δυσχεραίνεται τό ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Γι' αὐτό προηγουμένως κλείνοντας τόν πανηγυρικό του περί τῆς Μάρτυρος Πελαγίας μίλησε γιά μέθη καί ἀδηφαγία. «Οὐχ ἀπλῶς ταῦτα λέγω νῦν, προσέθετε μέ νόημα, ἀλλ' ἐπειδή πολλούς ὀρῶ, μετά τό λυθῆναι τό πνευματικόν τοῦτο θέατρον ἐπί μέθην καί καπηλείαν, καί τάς ἐν πανδοχείοις τραπέζας, καί τήν ἄλλην ἀσχημοσύνην τρέχοντας. Διά τοῦτο δέομαι καί παρακαλῶ διά παντός ἐν μνήμῃ καί διανοίᾳ τήν ἁγίαν ταύτην ἔχειν, καί μή καταισχύναι τήν πανήγυριν».

2. Τρόποι μιμήσεως

Ἔτσι ἡ ἐπωδός, τό ἐπισφράγισμα τῶν λαμπρῶν Ἐγκωμίων τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου ἦτο ἡ ἀπλή ἠθική καί πατρική του νοηθεσία. «Ταῦτα οὖν καί ἡμεῖς εἰδότες ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης τά τοῦ πολέμου μελετῶμεν, ἵν' ἐπιστάντος τοῦ πολέμου λαμπρόν καί ἡμεῖς στήσωμεν τρόπαιον». Πόλεμον ἐννοεῖ νέους διωγμούς κατά τῆς Ἐκκλησίας. Καί συνεχίζει μέ πιό συγκεκριμένες προτάσεις τήν νοηθεσία του σχετικά μέ τήν μίμηση τοῦ Ἁγίου. «Κατεφρό-

νησεν ἐκεῖνος λιμοῦ, καταφρονήσωμεν καί ἡμεῖς τρυφῆς, καί τῆς γαστροστός τήν τυραννίδα καθέλωμεν, ἵνα ἄν καιρός ἐπιστῆ, τοσαύτην παρ' ἡμῶν τήν ἀνδρείαν ἐπιζητῶν, προγυμνασθέντες ἐν τοῖς ἐλάττοσι, λαμπροί φανῶμεν ἐπί τῶν σκαμμάτων». Καί ἐδῶ ἡ μίμηση τοῦ Ἁγίου ἐπικεντρώνεται στίς ἀπολαύσεις τῆς κοιλίας, τήν ὁποία χαρακτηρίζει τύραννο ὁ ἱ. Πατήρ.

Ἄλλο πεδίο μιμήσεως τῶν Ἁγίων εἶναι ἡ παρρησία, ἡ ἀνευ φόβου δηλαδή, ἡ θαρραλέα ὁμολογία τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας. Λέγει ὁ

Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας. «Ἐπί ἀρχόντων καί βασιλέων ἐπαρρησιάσατο ἐκεῖνος, δηλαδή ὁ Μάρ-

τυς Λουκιανός. Τοῦτο καί ἡμεῖς ποιῶμεν νῦν, κἄν ἐν συλλόγοις Ἑλλήνων πλουτούντων καί περιφανῶν συνεδρεύωμεν, μετά παρρησίας τήν πίστιν ὁμολογῶμεν. Καταγελῶμεν τῆς ἐκεῖνων πλάνης. Κἄν ἐπιχειρῶσι τά μέν αὐτῶν σεμνύνειν, τά δέ ἡμέτερα καθαιρεῖν, μή σιγῶμεν, μηδέ πράως φέρωμεν, ἀλλ' ἐκκαλύπτοντες αὐτῶν τήν ἀσχημοσύνην, ἅπαντα μετά πολλῆς τῆς σοφίας καί τῆς παρρησίας τά τῶν χριστιανῶν ἀνυμνῶμεν. Καί καθάπερ ὁ βασιλεύς τό διάδημα ἐπί τῆς κεφαλῆς, οὕτω καί ἡμεῖς τήν ὁμολογίαν πανταχοῦ τῆς πίστεως περιφέρωμεν».

Καί κάπου ἄλλοῦ θά τονίσῃ στούς χριστιανούς παρόμοια. «Ἐπέδωκαν ἐκεῖνοι τά σώματα τῆ σφαγῆ; ἐνέκρωσεν οὗτος τά μέλη τῆς σαρκός τά ἐπί τῆς γῆς· ἔστησαν ἐκεῖνοι πρός φλόγα πυρός, ἔσβεσεν οὗτος τῆς ἐπιθυμίας τήν φλόγα· ἐμαχίσαντο πρός ὀδόντας θηρίων ἐκεῖνοι, ἀλλά καί οὗτος τό χαλεπώτατον τῶν ἐν ἡμῖν παθῶν, τήν ὀργήν ἐκοίμησεν...».

*Ἡ Πατερική προσέγγιση
στό θέμα τῶν ἑορτῶν
καί πανηγύριων*

1. Ἀπὸ τὰ Συναξάρια στὸ σήμερα.

Ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὰ συναξάρια τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ κάποιες μορφές σὰν τὴν Μαρία τὴν Αἰγυπτία, σὰν τὴν ὁσία Εὐδοκία, σὰν τὴν ὁσία Θεοδώρα, μὲ βαθὺ σεβασμὸ καὶ δάκρυ κλίνω τὸ γόνυ μπροστὰ σ' αὐτὲς τὶς ἅγιες ὑπάρξεις. Ἀγκαλιάζοντας τὸ Χριστὸ ἀπεστράφησαν τὸ βόρβορο τῆς ἁμαρτίας καὶ διὰ τῆς μετανοίας καὶ ἀλλαγῆς πλέον τοῦ βίου τους ἀνήλθαν στοὺς θώκους τῆς ἀγιότητος καὶ κατέλαβαν θέσεις περιόπτες στὸ στερέωμα τῶν ἀσκητριῶν γυναικῶν, ἀφοῦ βρήκαν θαλπωρὴ στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Νυμφίου της, εἰς τὸν ὁποῖον περιπαθῶς ἔψαλλαν «Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ καὶ Σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ...».

Ἔρχομαι στὴ σημερινὴ ρουπαρὴ, χυδαία, ἀνήθικη καὶ ἀκατανόμαστη πραγματικότητα, αἰσθανόμενος μάλιστα τὸν πόνο καὶ τὴν πίκρα, τὴν ἀποστροφὴ καὶ ἀπαγοήτευση ἀκόμη ἐντονότερα, ὅταν ἀνάμεσα στοὺς

ἐμπνευστές, ἐκφραστὲς καὶ ὑπερασπιστὲς αὐτῆς τῆς τραγωδίας βλέπω ὄχι μόνον ἀνθρώπους ἐπικαλυπτομένους μὲ τὸ μανδύα τοῦ μοντερνισμοῦ, τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ, τῆς νέας παιδαγωγικῆς καὶ τῆς νέας ἀντίληψης τῆς ψυχολογίας καὶ βιολογίας, ἀλλὰ τὸ δυστυχέστερο πάντων καὶ κάποιους ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος ἀπ' τοὺς ὁποίους λείπει ἡ προδρομικὴ ρῆση «οὐκ ἔξεστὶ σοι...» (Μάρκ. 6, 18). Προσπαθοῦν νὰ θέσουν τὸν Παύλειο λόγο στὸ ἔρεβος μιᾶς παρελθοντικῆς ἀχλύος, ὅτι «τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν» (Α' Κορινθ. 6, 19).

2. Τὸ “λιόκαμα”.

Τὰ τελευταῖα λοιπὸν γεγονότα ἀπὸ τὴ νῆσο Τῆλο μέχρι τὴ γειτονικὴ μας Δράμα μᾶς κάνουν νὰ νιώθουμε ἀηδιαστικὰ καὶ ναὶ μὲν ὡς πατέρες ἐκζητοῦμε τὸ ἄμετρο ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ ψυχὲς ποὺ ἔφυγαν μὲ ὁποιαδήποτε μορφή θανάτου ἔχοντας μάλιστα τὴ μομφὴ αὐτὴ γιὰ τὴν

Καὶ ποῦ ἀκόμα;

Υπὸ τοῦ Πρωτοπρεσβ. Ἀθανασίου Παπαδάκη
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου

ὁποῖα κάνουμε λόγο, ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ μὲ τίποτε δὲ θὰ ἔπρεπε ὁ βίος τους νὰ γίνεῖ ἴνδαλμα ζωῆς καὶ παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Ἀμείλικτα τὰ ἱστορικά γεγονότα! Γνωρίζουμε ὅλοι τι σημαίνει Σόδομα καὶ Γόμορα καὶ ὅπως ἀκριβῶς τὸ **λίθοκαμα**, πού λέει ὁ ἀπλὸς λαὸς εἶναι προμήνυμα σφοδρῆς καταιγίδος, ἔτσι ἀκριβῶς καὶ ἡ ἡδονοθηρικὴ ἐποχὴ μας μὲ τοὺς πολλαπλοὺς ψευδεῖς παραδείσους της, ἂν δὲν ὑπάρξει μετάνοια, ἂν δὲν ὑπάρξει ἐπιστροφή στὸ δρόμο τοῦ Εὐαγγελίου μας, τότε μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια ὑπάρχει ἡ ἀναμονὴ τῆς ἐπερχόμενης καταιγίδας, ἡ ὁποία προκαλεῖται ἀπὸ τὴν δίκαιη ὀργὴ τοῦ Θεοῦ.

Τὰ ὑγιῆ κύτταρα τῆς κοινωνίας, ὁ ὀρθόδοξος θρησκευόμενος ἑλληνικὸς λαὸς, ὅλοι μαζί ἄς ὀρθώσουμε τὸ **ἀνάστημά μας** μὲ τὴν προφορὰ τῆς ἀγγελικῆς ἐκφράσεως «**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου...**», διότι τὰ πρωτοφανῆ τεκταινόμενα στὴ χῶρα μας, σὲ μιὰ κοινωνία καὶ

ἓνα λαό, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο βαθεῖα θρησκευόμενος καὶ τηρητῆς τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων μποροῦν ὄντως νὰ ἐπιφέρουν τὸν ὄλεθρο.

3. Ἡ μεγαλύτερη ἁμαρτία

Διάβασα κάπου: «Ἡ πιὸ μεγάλη ἁμαρτία τοῦ καιροῦ μας εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἀρχίσει νὰ χάνουν τὴν αἴσθησιν τῆς ἁμαρτίας». Γιατὶ τὸ νὰ ἁμαρτάνει ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀδυναμία του, νὰ ἀναγνωρίζει τὴν πτώση του, νὰ ὁμολογεῖ τὴν ἐνοχὴ του δημιουργεῖ πάντα ἐλπίδα γιὰ μετάνοια, διόρθωση καὶ ἀνόρθωση. Νὰ ἁμαρτάνει ὅμως καὶ νὰ τὸ θεωρεῖ φυσικό, κανονικό, νόμιμο! Νὰ βρίσκεται **στὴν ἀνωμαλία** καὶ νὰ τὸ θεωρεῖ **ὀμαλότητα!** Νὰ δουλεῖε στὰ «πάθη τῆς ἀτιμίας», θλιβερὸς σκλάβος τῆς «ἀσχημοσύνης» καὶ νὰ μὴν ἐρυθριᾷ, ἐκεῖ πού καὶ οἱ πίθηκοι κοκκινίζουν, ἔ, αὐτὸ πιά δὲν εἶναι φαινόμενο ἀνησυχητικό. Εἶναι ξεπεσμὸς καὶ κατάντημα ἀποκρουστικό.

*Μὲ τὸ βλέμμα
στὴ σκληρὴ
πραγματικότητα*

Ὁ ἐν προφήταις μέγιστος Ἡλίας ἐκ Θέσβης

Ὑπὸ τοῦ π. Ἡλιοῦ Εὐστ. Παπαδοπούλου
καθηγητοῦ θεολόγου στὴ Μέση Ἐκπαίδευση

Οἱ Προφῆτες ὡς κραυγὴ ἐπαγρύπνησης τοῦ λαοῦ

Οἱ Προφῆτες ὑπῆρξαν ἀγγελιαφόροι τοῦ Θεοῦ ποὺ ἀποστέλλονταν σὲ ἐποχές κρίσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ Ἐκεῖνον γιὰ νὰ κάνουν γνωστὸ τὸ θέλημά Του σ' αὐτούς. Μὲ τὴν φώτιση τοῦ Θεοῦ ἦσαν σὲ θέση νὰ βλέπουν σὲ βάθος τὰ πράγματα καὶ νὰ συνειδητοποιοῦν τι πραγματικά συνέβαινε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τους. Ἀντιλαμβάνονταν δηλαδὴ τὰ σημάδια τοῦ ἠθικοῦ ξεπεσμοῦ καὶ τῆς διαφθορᾶς, συναισθάνονταν τὶς καταστροφικὲς συνέπειες ποὺ θὰ ἀκολουθοῦσαν γιὰ τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ προσπαθοῦσαν μὲ τὰ λαγαρὰ κηρύγματά τους νὰ ὀδηγήσουν σὲ μετάνοια τοὺς συγχρόνους τους. Ἐπειδὴ μάλιστα ἤλεγχαν καὶ προειδοποιοῦσαν κάθε συμπατριώτη τους, ἀκόμη καὶ τοὺς βασιλεῖς, γνώρισαν πολλὲς δοκιμασίες καὶ ἀρκετὲς φορὲς θανατώθηκαν. Ταυτοχρόνως ὅμως μὲ κάθε λόγο τους ὑπενθύμιζαν στὸν κόσμον πῶς ὁ Θεὸς ὡς στοργικὸς Πατέρας νοιάζεται γιὰ τὰ παιδιά Του, ὅσο καὶ ἂν ἐκεῖνα Τὸν ξεχνοῦν. Γέμιζαν μὲ παρηγοριὰ τὶς ψυχὲς τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἐν τέλει, τὸ κήρυγμα τῶν Προφητῶν ἀποσκοποῦσε στὸ νὰ πείσῃ τοὺς Ἰσραηλίτες νὰ ἀποκηρύξουν τὴν ἁμαρτία καὶ νὰ προσπλωθοῦν στὴν ἀρετὴ ἐνόψει μάλιστα τῆς ἐπερχόμενης βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἐνας τέτοιος ἀγγελιαφόρος τοῦ Θεοῦ λοιπὸν ὑπῆρξε καὶ ὁ προφήτης Ἡλίας.

Ὁ ζηλωτὴς προφήτης Ἡλίας

Καταγόταν ἀπὸ τὴν κωμόπολη Θέσβη τῆς

Γαλαὰδ στὴν Ὑπεριορδανία. Ἐξῆσε κατὰ τὸν 9ο αἰῶνα στὴν ταραγμένη ἐποχὴ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀχαάβ (873-854 π.Χ.) καὶ τοῦ διαδόχου του Ὀχοζία, ὅπου οἱ Ἰσραηλίτες δοκιμάστηκαν στὴν πίστη τους ἀπὸ εἰδωλολατρικοὺς γειτονικοὺς λαοὺς ἐξαιτίας τῶν ἐπιδράσεων στὴ θρησκεία τους. Ὁ προφήτης Ἡλίας ἀγωνίστηκε σ' ὅλη του τὴ ζωὴ κατὰ τῆς εἰδωλολατρίας καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ*. Περιόδευε ἀκούραστα σ' ὅλη τὴν Παλαιστίνη ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στὸν ἀληθινὸ Θεό. Φορώντας μόνον ἕνα ροῦχο ἀπὸ προβιά καὶ μία δερμάτινη ζώνη στὴ μέση του ὁ προφήτης, ποὺ ἦταν στὴν ὄψη δασύς, ζοῦσε μίαν αὐστηρὴ καὶ ἀσκητικὴ ζωὴ. Σκιαγραφώντας τὴν προσωπικότητά του ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐπισημαίνει, πῶς στὸν ἅγιο ὑπῆρχαν ἀντίθετες ιδιότητες. Ἦταν πτωχός, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ πλούσιος· ἀπαίδεντος καὶ σοφός· ἐνῶ ἦταν ἀκτῆμων μπορούσε νὰ φέρει βροχὴ ἢ ἀνομβρία, ἀφοῦ ὁ Θεὸς εἰσέκουε τὴν προσευχή του.

Ἡ προαγγελία τῆς τριετοῦς ἀνομβρίας

Ὅταν ἡ Ἰεζάβελ, γυναίκα τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ, καθιέρωσε στὴ Σαμάρεια τὴ λατρεία τῶν εἰδώλων καὶ εἰδικότερα τοῦ Βάαλ, ὁ Ἡλίας προειδοποίησε τὸν Ἰσραηλίτη βασιλέα, πῶς ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν του ἐξόργισε τὸν Κύριο καὶ πῶς τὰ ἐπόμενα χρόνια δὲν θὰ πέσει σταγόνα νεροῦ στὴ γῆ παρὰ μόνον μὲ δική του προσταγή. Τοῦτο ἐξαγρίωσε τὸν Ἀχαάβ. Ὁ Θεὸς γιὰ νὰ προστατέψῃ τὸν Ἡλία τὸν ἔστειλε στὴν ἔρημο ὅπου κόρακες τὸν ἔτρεφαν καὶ ξεδιψοῦσε ἀπὸ ἕναν χεῖ-

*Ἔτσι ὀνομάζεται τὸ φαινόμενο τῆς ἀνάμιξης στοιχείων ἀπὸ διαφορετικὲς θρησκείες. Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν Προφητῶν εἰδωλολατρικὲς συνήθειες ἀναμιγνύονταν μὲ ἰουδαϊκὲς θρησκευτικὲς ἀντιλήψεις μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐμπρεάζεται ἀρνητικὰ ἡ πίστη τῶν Ἰσραηλιτῶν. Πρβλ. καὶ H. Weber, *Lexikon Religion*, Hamburg 2001, τὸ λῆμμα *Synkretismus*.

μαρρο, πού ἀργότερα ὁμως ξηράθηκε. Κατόπιν ὁ Ἡλίας βρῆκε, κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Θεοῦ, καταφύγιο στή Σαρεπτά τῆς Σιδώνας στήν οἰκία κάποιας χήρας, τῆς ὁποίας ἀνέστησε τὸν υἱὸ πού εἶχε πεθάνει ὕστερα ἀπὸ βαριά ἀρρώστια. Τὸν τελευταῖο χρόνο τῆς ξηρασίας ὁ Θεὸς τοῦ ὑπέδειξε νὰ παρουσιαστῆ στὸν Ἀχαάβ, ὅπου μὲ θαυματουργικὸ τρόπο ἀπέδειξε τὴν ἀνωτερότητα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἔναντι τῶν ψευδο-προφητῶν τοῦ Βάαλ. Μετὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ξέσπασε δυνατὴ βροχή, δίδοντας ἔτσι τέλος στήν τριετὴ ξηρασία. Μαθαίνοντας ἡ βασίλισσα Ἰεζάβελ τί εἶχε συμβεῖ ὀρκίστηκε νὰ ἐξοντώσει τὸν προφήτη, πού κατέφυγε ἀναγκαστικὰ στὸ ὄρος Χωρήβ.

4. Ἡ εἰς οὐρανούς πυρφόρος ἀνάβαση τοῦ προφήτου

Καὶ ἐνῶ ὁ Ἡλίας συνέχισε τὴ δράση του κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἔχοντας κοντά του καὶ τὸν μαθητὴ του Ἐλισσαῖο, ὁ Θεὸς ἀποφάσισε νὰ τὸν πάρει κοντά του. Κάποια φορὰ πού βάδιζε μὲ τὸν Ἐλισσαῖο κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ καὶ ἐνῶ τοὺς ἀκολουθοῦσαν πλῆθος ἄλλων Προφητῶν, ὁ Ἡλίας χτύπησε μὲ τὸ μανδύα του τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ πού σχίστηκε στὰ δύο. Ἔτσι, οἱ δύο τους πέρασαν ἀνάμεσα πατώντας σὲ ξηρά. Ξαφνικὰ ὁμως καθὼς προχωροῦσαν ἕνα ἄρμα ἀπὸ φωτιά καὶ πύρινα ἄλογα χώρισαν τοὺς δύο ἄνδρες. Καὶ ἐνῶ ὁ Ἡλίας ἀνέβαινε μέσα σὲ ἀνεμοστρόβιλο στὸν οὐρανό, ὁ Ἐλισσαῖος περιμάζεψε τὸν μανδύα τοῦ δασκάλου του πού εἶχε πέσει. Τοῦτο τὸ γεγονὸς σχολίασαν οἱ λοιποὶ Προφῆτες πού παρακολουθοῦσαν ἀπὸ μακριὰ λέγοντας πὼς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἡλία ἔμεινε στὸν Ἐλισσαῖο. Ἔτσι, ὁ προφήτης Ἡλίας ἐπειδὴ ἔδειξε ἔνθερμο ζῆλο γιὰ τὴν τήρηση τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανούς. Μάλιστα μαζί μὲ τὸν Ἐνῶχ ἀποτε-

λοῦν τὰ δύο μοναδικὰ παλαιοδιαθηκικὰ πρόσωπα πού δὲν γνώρισαν φυσικὸ θάνατο, ἀλλὰ παρελήφθησαν ζῶντα στὸν οὐρανό.

Ἡ εἰκονογραφικὴ παράδοση

Οἱ πιὸ συνηθισμένες ἀπεικονίσεις τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ στήν εἰκονογραφία μας εἶναι δύο. Ἡ πρώτη παρουσιάζει τὸν Ἡλία νὰ κάθεται σὲ μία σπηλιά, ὅπου ἔχει ἐστραμμένη τὴν κεφαλὴ του δεξιὰ στὸ ἄνω ἀριστερὸ μέρος πρὸς τὸν κόρακα πού τοῦ φέρνει τροφή. Ἡ δεύτερη καὶ νεότερη ἐρείδεται στὸ γεγονὸς τῆς πυρφόρου ἀνάβασεως του εἰς τοὺς οὐρανούς, ὅπου ἐνῶ τὸ ἄρμα μὲ τὸν Ἡλία

ὑψώνεται πρὸς τὸν οὐρανό, αὐτὸς ἀφήνει νὰ πέσει ὁ μανδύας του γιὰ νὰ τὸν πάρει ὁ μαθητὴς καὶ διάδοχός του στὸ προφητικὸ ἀξίωμα Ἐλισσαῖος.

6. Ἀντὶ ἐπιλόγου

Ἀπέναντι στὸν μορφωμένο ἀθεϊσμὸ καὶ τὴν εὐγενικὴ ἀνθρωποφαγία τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ ἡ Ἐκκλησία μας ἀντιτάσσει τὰ ἀκέραια πρόσωπα τῶν ἀγίων τῆς παράδοσής μας γιὰ νὰ μᾶς ἐνισχύσει στήν πίστη καὶ νὰ μᾶς κάνει νὰ νιώσουμε πὼς βρισκόμαστε σὲ χώρους οὐράνιους. Ἡ ἐπίδραση πού ἄσκησε ὁ βίος καὶ τὸ ἔργο τοῦ ἀγίου ἐνδόξου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοσβίτου διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἶναι πολὺ σημαντικὴ. Δικαίως λοιπὸν ὁ ἕμνωδὸς μᾶς καλεῖ νὰ ψάλλουμε μαζί του:

Κατάσβεςον, προφῆτα ἔνδοξε Ἡλιοῦ
Θεοσβίτα, τῶν παθῶν ἡμῶν τοὺς φλογώδεις
ἄνθρακας, ἰσχύϊ σῆς πρεσβείας, θεόφρον.*
Ἀμήν!

*Τροπάριον τῆς στ' ὠδῆς τοῦ Παρακλήτικου Κανόνος τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ.

ΔΙΑΤΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ;

Υπό του Αρχμ. Μηνά Γιαννούτσου

1. Άνησυχητικό φαινόμενο.

Υπάρχουν κάποια παιδιά, πού δέν προλαβαίνουν νά μεγαλώσουν. Αγόρια καί κορίτσια πού επιχειροῦν τό μακροβούτι τοῦ θανάτου στά δεκατέσσερα, στά δεκάξι, στά δεκαοχτώ. Ἀπό σημαντικές ἢ καί ἀσήμαντες αἰτίες. Πού ἀγαποῦν τό θάνατο, ἐκεῖ στό ξημέρωμα τῆς ζωῆς. Ἐνα φαινόμενο πού παίρνει ἀνησυχητικές διαστάσεις καί καθημερινά ἐξελίσσεται σέ χιονοστιβάδα. **Πρόβλημα καθόλου μικρότερο ἀπό αὐτό τῶν ναρκωτικῶν, τοῦ AIDS καί τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων.** Πού ὅμως τό θυμόμαστε μόνο μετά ἀπό κάποιες αὐτοκτονίες μαθητῶν, κατά τή διάρκεια τῶν ἐξετάσεων ἢ μετά.

*Οὐδέποτε αὐτοκτόνησε
Χριστιανός νέος.*

2. Στατιστικά

Γιά νά δοῦμε τίς διαστάσεις τοῦ προβλήματος, εἶναι ἀπαραίτητο νά παραθέσουμε κάποια ἀριθμητικά καί ἄλλα δεδομένα, μιάς καί οἱ ἀριθμοί μιλοῦν πράγματι ἀπό μόνοι τους. Τό φαινόμενο ἔξαρσης τῶν αὐτοκτονιῶν, εἶναι παγκόσμιο, ἰδιαίτερα τά τελευταία 30 χρόνια. **Στίς ΗΠΑ εἶναι ἡ τρίτη αἰτία θανάτου σέ ἄτομα μεταξύ τῶν 15 καί 24 χρόνων,** ἀμέσως μετά τά τροχαία καί τόν καρκίνο. Ἀκόμη στή Γαλλία καί τό Βέλγιο οἱ αὐτοκτονίες εἶναι περισσότερες κι' ἀπό αὐτά τά αὐτοκινητιστικά δυστυχήματα.

Ἡ χώρα μας εὐτυχῶς, ἔρχεται τελευταία, μέ προτελευταίες τήν Ἰταλία καί τήν Πορτογαλία. Ὡστόσο στήν Ἑλλάδα ἀποτελοῦν τήν **τρίτη αἰτία εἰσαγωγῆς στίς Παθολογικές Κλινικές τῶν Νοσοκομείων,** μετά τά ἐγκεφαλικά ἐπεισόδια καί τίς γαστρορραγίες. Ἄτομα 19 ἐτῶν καί κάτω ἢ 45 καί ἄνω, ἀποτελοῦν τίς ομάδες μέ ἀυξημένο κίνδυνο αὐτοκτονίας. Ὅσον ἀφορᾷ τό φύλο, ἡ αὐτοκτονία εἶναι **πιό συχνή στά**

ἀγόρια ἕως τά 15, ἐνῶ μετά εἶναι **πιό συχνή στά κορίτσια.** Οἱ στατιστικές μιλοῦν γιά ποσοστά αὐτοκτονίας 4% στά παιδιά μέχρι 10 ἐτῶν, 29% στά παιδιά 10 μέ 15 ἐτῶν καί 67% στά παιδιά τῶν 15 μέ 18 ἐτῶν.

3. Αἴτια

Τί εἶναι ὅμως ἐκεῖνο πού ὀδηγεῖ τόσους συνανθρώπους μας νά ἀπαρνηθοῦν τό θεῖο ὄντως δῶρο τῆς ζωῆς καί νά στραφοῦν στό θάνατο; Νά περιμένουν τό θάνατο σά λύτρωση καί σωτηρία; Καί γιατί αὐτό νά συμβαίνει στούς νέους, πάνω στό φεγγοβόλημα τῆς ζωῆς τους; **Οἱ λόγοι εἶναι πάρα πολλοί, διότι τό πρόβλημα εἶναι πολυσύνθετο.** Μελετᾶται ἀπό κοινωνιολόγους, ψυχολόγους, ἐκπαιδευτικούς, θεολόγους καί δημοσιογράφους.

Κατά τούς ψυχολόγους ὑπάρχουν δύο εἴδη αὐτοκτονιῶν. α) Ἡ αὐτοκτονία μίνυμα ἢ διάλογος πού ἔχει τό νόημα **μιάς διαμαρτυρίας, ἢ ἐκδίκησης ἢ μιάς ἀντίθεσης** καί β) Ἡ ὀργάνωση τῆς προσωπικότητας σέ **μία τάση αὐτοκαταστροφῆς** ὅπου δέν ὑπάρχει διάλογος καί ἡ αὐτοκτονία θεωρεῖται ἡ μόνη λύση ἀπέναντι σέ μία ἐχθρική καί σκοτεινή πραγματικότητα. Στήν πρώτη κατηγορία, πραγματικά ὑπάρχει πλῆθος περιπτώσεων. Εἶναι αὐτές πού στήν πρώτη δυσκολία τῆς ζωῆς, στίς πρώτες ἀναποδιές της ἢ ἔστω στήν πρώτη «κόντρα» μέ τούς γονεῖς λύση ἄλλη δέν ὑπάρχει ἀπό τήν αὐτοκτονία! Καί τό βλέπουμε αὐτό στήν περίοδο τῶν ἐξετάσεων, στή στράτευση τῶν νέων, στή μί εὐρεση ἐργασίας....

Στό σημεῖο αὐτό **φταῖνε ὅπωςδήποτε καί οἱ γονεῖς** πού ἄλλοι δέ δέχονται ἀπό καθαρό ἐγωισμό τό παιδί τους νά εἶναι δεύτερο ἀγνοώντας θεληματικά τήν προσωπικότητα, τούς προσανατολισμούς, τήν ἰδιοσυγκρασία καί τίς ἱκανότητες τῶν

παιδιών τους. Έτσι τούς δημιουργούν αίσθημα κατωτερότητας, και έλλειψης έμπιστοσύνης στον έαυτό τους και μάλιστα σέ μία ηλικία, όπως τήν έφηβική όπου τά παιδιά ψάχνουν νά βρουν τόν έαυτό τους! Αυτό φέρνει άλυσίδα άποτυχιών και στή συνέχεια θλίψη και πίκρα. Επίσης έδω κάπου μπορεί νά κρύβεται και ο αυταρχικός πατέρας ή μητέρα. Όμως και πάλι τό τίμημα τής αυτοκτονίας είναι βαρύτατο, διότι κανένας δέν πέτυχε στή ζωή του δίχως έμπόδια, θλίψεις και δυσκολίες, π.χ. ο Άϊνστάϊν πού... άπορρίφθηκε στίς εισαγωγικές εξέτασεις στό Πολυτεχνείο τής Ζυρίχης ή ο Μπετόβεν πού ο δάσκαλος του είχε πεί πώς δέν πρόκειται νά μάθει ποτέ στή ζωή του μουσική.

Όμως ύπάρχει και ή περίπτωση όπου κάποια άτομα στρέφονται στήν αυτοκτονία, επειδή είναι άρρωστα ψυχικά και δέν έχουν τόν απαιτούμενο δυναμισμό για νά άντιμετωπίσουν τίς δυσκολίες τής ζωής. Έτσι οί αυτοκτονίες είναι 30 φορές περισσότερες στους καταθλιπτικούς από ό,τι στό γενικό πληθυσμό. Επίσης τό 15% τών άλκοολικών αυτοκτονούν. Ακόμη ή έλλειψη κοινωνικών στήριγμάτων όπως συγγενείς, φίλοι, μία καλή εργασία και ιδιαίτερα μία πρόσφατη άπώλεια ενός συστήματος ύποστήριξης, οδηγεί στήν αυτοκτονία.

Τώρα βέβαια αν πεί κάποιος πώς αυτά όφείλονται στήν πνευματική καλλιέργεια τών νέων και τό γεγονός πώς αυτοί σήμερα είναι πιο μορφωμένοι, τούς άπαντούμε ότι σύμφωνα μέ τίς διεθνείς στατιστικές οί μορφωμένοι και οί καλλιεργημένοι νέοι αυτοκτονούν λιγότερο. Αναρωτηθήκαμε όμως ποτέ, τό γιατί οί αυτοκτονίες αύξάνουν συνεχώς ιδιαίτερα στίς οικονομικά άναπτυγμένες χώρες, οί όποιες και κατέχουν τήν πρωτιά σέ αυτές;

4. Βαθύτερα αίτια

Η κοινωνία μας έγινε, γίνεται καθημερινά, όλο και πιο πολύ ύλοκρατική. Όλοι μας κυνηγοίμε περισσό-

τερο και πάνω από όλα τήν ύλη, τίς άπολαύσεις, τίς διασκεδάσεις κάθε μορφής και είδους, τήν ήδονή. Αδιαφορούμε για κάθε τι τό πνευματικό, άπομακρυνόμαστε και στερούμε όσο ποτέ άλλοτε τήν ψυχή μας από ό,τιδήποτε ανώτερο και μεγάλο. Αποτέλεσμα; Νά οδηγούμαστε σέ άδιέξοδο. Όλοι οί σοβαροί μελετητές γράφουν καθαρά ότι ή άπομάκρυνση τών ανθρώπων και κυρίως τών νέων από τήν Πίστη, και τή Θρησκεία, αφαιρεί κάθε στήριγμα για τή ζωή, μέ αποτέλεσμα όλοι οί δρόμοι νά οδηγούν στό θάνατο. Σέ καμία περίπτωση στους καταλόγους τών αυτοκτονιών, δέν μπορεί νά είναι ένας πραγματικός όπαδός του Χριστού.

Τονίζουμε ιδιαίτερα και τούτο. Η άμαρτία σέ αυτό άκριβώς στοχεύει. Στό θάνατο. Τόσο τόν πνευματικό, όσο και τό σωματικό. Τόσο στή ζωή αυτή, όσο και στήν άλλη. Ακριβώς από αυτήν τήν κατάντια, τί χειρότερη όλων, ήρθε νά μās λυτρώσει ο Χριστός, πού είναι ο ίδιος ή Ζωή και μόνο Αυτή. Νά γιατί ένας νέος πού είναι πραγματικά Χριστιανός, όχι ό,τι δέν έχει δυσκολίες, άναποδιές, άποτυχίες και έμπόδια πολλά στή ζωή του, τό αντίθετο μάλιστα μπορεί νά είναι περισσότερα και μεγαλύτερα, πρέπει νά μάθει νά ξερεί πώς νά μάχεται, νά γνωρίζει πώς νά τά υπερνικά.

Δυστυχώς όμως όπως γράφει ο έκπαιδευτικός και συγγραφέας Σαράντος Καργάκος, «οί παλαιότεροι άντιμετώπισαν τό πρόβλημα πού λέγεται έπιβίωση, οί σημερινοί όμως νέοι άντιμετωπίζουν τό πρόβλημα γιατί νά ζήσω;». Άλλωστε οί αυτοκτονίες, συνεχίζει ο ίδιος, είναι ένδειξη ότι φτάσαμε ανώτατο όριο άπανθρωποποίησης. Ποτέ άλλοτε ο άνθρωπος δέν στάθηκε τόσο σκληρός άπέναντι στον έαυτό του. Κυρίως όμως οί αυτοκτονίες τών νέων μπορούν νά έρμηνευτούν, συχνά νά δικαιωγηθούν, όχι όμως και νά δικαιωθούν. Γιατί ποτέ δέν άποτελούν λύση, δέ φέρνουν ποτέ καμιά λύτρωση, αντίθετα εξασφαλίζουν τήν αύνια καταδίκη και τήν άκολουθούν μόνο οί λιποτάκτες τής ζωής!

Γ' ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨ'Η ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΒΟΛΟΣ 20-21/6/08

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ

Στοργική
ένασχόληση
μέ γυναικεῖα
θέματα

1. Ψυχική διαταραχή

«Γυναίκα καί ψυχική υγεία» ἦταν τό θέμα τοῦ διημέρου συνεδρίου πού ὀργανώθηκε στό Βόλο στίς 20 καί 21 Ἰουνίου ἀπό τό Διαμνηστοπολιτικό Δίκτυο Γυναικῶν.

Ἡ ψυχική διαταραχή ἐμφανίζεται ὄλο καί συχνότερα στούς κατοίκους τῆς Εὐρώπης, μέ συνέπειες πού πολλές φορές στοιχίζουν ἀκόμα καί τήν ἴδια τή ζωή. **Τό 2006 καταγράφηκαν στίς χῶρες τῆς Ε.Ε. 58.000 θάνατοι ἀπό αὐτοκτονίες**, δηλαδή περισσότεροι καί ἀπό ὅσους προκάλεσαν τά τροχαῖα δυστυχήματα. **Ἡ κατάθλιψη εἶναι ἡ συχνότερη μορφή ψυχικῆς διαταραχῆς καί ἐμφανίζεται στίς γυναῖκες σέ διπλάσια ποσοστά** ἀπ' ὅ,τι στούς ἄντρες (9% ἄντρες, 17% γυναῖκες). Τό οικονομικό κόστος τῆς κατάθλιψης ὑπολογίζεται σέ 235 εὐρώ ἀνά κάτοικο, ἐπεσήμανε ἡ εὐρωβουλευτής Μαρία Παναγιωτοπούλου Κασσιώτου.

2. Αἷτια

Τό 50% τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν πρωτοεκδηλώνονται στήν ἐφηβεία, ὥστόσο τά φαινόμενα αὐτά σχετίζονται καί μέ τή διάρρηξη τοῦ κοινωνικοῦ δεσμοῦ, τή φτώχεια, τόν κοινωνικό ἀποκλεισμό, τίς διάφορες ἐκδηλώσεις βίας. Γιά τήν Ἐκκλησία ἡ ἐμφάνιση τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν σχετίζεται καί μέ τήν ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό Θεό, καθώς ἡ πίστη καί ἡ ἐπικοινωνία μέ τό Θεό συνδέουν καί τούς ἀνθρώπους μετα-

ξύ τους, δημιουργοῦν δεσμούς ἀλληλεγγύης, ἐνισχύουν τά κοινά ἐνδιαφέροντα, τίς ἐμπειρίες, τά συναισθήματα. **«Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἕνα Θεόδοτο νοσοκομεῖο** τό ὁποῖο καλλιεργεῖ τήν πίστη, τήν ἀγάπη, τόν ἱερό σύνδεσμο μέ τό Θεό καί τό συνάνθρωπο καί διαμορφώνει ἄτομα πού ἀγαποῦν σωστά τόν ἑαυτό τους καί δέν τόν βλάπτουν», εἶπε ὁ πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων Μητροπολίτης Χαλκίδος καί Βορείων Σποραδῶν κύριος Χρυσόστομος. Ἄλλωστε ἔχει διαπιστωθεῖ ὅτι οἱ θρησκευόμενοι ἄνθρωποι ἐμφανίζουν μικρότερα προσοστά ψυχικῶν διαταραχῶν.

3. Θύματα οἱ γυναῖκες

Οἱ διάφορες μορφές κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπειλοῦν τούς κοινωνικούς δεσμούς, τήν κοινωνική συνοχή καί τό θεσμό τῆς οἰκογένειας. **Οἱ γυναῖκες κινδυνεύουν περισσότερο ἀπό τόν κοινωνικό ἀποκλεισμό**, καθώς αὐτές πλῆττονται περισσότερο ἀπό τή φτώχεια, ἰδιαίτερα οἱ ἠλικιωμένες, οἱ χῆρες, οἱ ἀνεργες, οἱ μπτέρες ἀνάπηρων παιδιῶν, οἱ μετανάστριες καί ὄσες εἶναι ἀρχηγοί μονογονεϊκῶν οἰκογενειῶν, τόνισε ἡ ἐρευνήτρια τοῦ ΕΚΚΕ δρ. κοινωνιολογίας Λάουρα Ἀλιπράντη Μαράτου καί συμπλήρωσε, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά ἐφαρμοστοῦν μέτρα καί πολιτικές πρόληψης γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν καταστάσεων φτώχειας καί κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Τή σημασία του βιολογικού παράγοντα ανέδειξε η ψυχιατρική κοινωνική λειτουργός του Αιγινίτειου Νοσοκομείου Καλλιόπη Κουντή λέγοντας ότι η προεμμηνορρυσιακή φάση, η κύηση, η λοχεία, η έμμηνόπαυση και η **έναλλαγή διαφόρων ρόλων στη ζωή της γυναίκας προκαλούν ψυχικές εντάσεις** και συγκρούσεις που επιτείνονται από την έλλειψη συναισθηματικής στήριξης.

Τά δύο φύλλα μιλούν διαφορετικά και έτσι δυσκολεύονται να επικοινωνούν. Γι' αυτό **πολλές γυναίκες αισθάνονται ανικανοποίητες μέσα στο γάμο, αφού δεν βιώνουν έγγυτητα και κατανόηση** είπε ο πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Θερόμος, θεολόγος και παιδοψυχίατρος. Οί γυναίκες επίσης συχνά αναπτύσσουν ενόχες και αποδέχονται στερεότυπα που πολλές φορές στρέφονται κατά του έαυτού τους (τελειομανία, θυματοποίηση κ.λ). Έπεσήμανε την ανάγκη η Έκκλησία να αναπτύξει τις υγιείς δυνάμεις της (σωστή θεολογία, απόρριψη προκαταλήψεων, επιμόρφωση κληρικών) ώστε λειτουργώντας ως «Σώμα» να δώσει την ευκαιρία στα μέλη της να ζήσουν με ισορροπία και πληρότητα, ιδίως δέ στη γυναίκα που πλαισιώνει την εκκλησιαστική ζωή σε μεγαλύτερο βαθμό από τον άνδρα.

4. Χαρισματούχες

Η γυναίκα είναι προικισμένη με **ύψηλά χαρακτηριστικά (διαίσθηση, άντοχή, υπομονή, στοργή, λεπτότητα, γλυκύτητα, διάκριση, ευσέβεια, συγχωρητικότητα, επιείκεια, αφοσίωση, αίσιοδοξία)** τά όποια μπορούν να βοηθήσουν την ίδια αλλά και τό σύντροφό της στην αποστολή τους για δημιουργία και καθοδήγηση της νέας ζωής. Η γυναίκα διδάσκει μέ το παράδειγμά της και μά υγιής και σωστά εκπαιδευμένη μάνα μπορεί να αποτελέσει έγγυηση για μά υγιή κοινωνία, διαπιστώνει η ιατρός -ειδική παθολόγος Δέσποινα Τσιάνου-Γούση.

Δέν είναι τυχαίο τό ότι **οί γυναίκες πρωτοπορούν σε πολλούς τομείς, όπως η εκπαίδευση, η επιστημονική έρευνα, η κοινωνική μέριμνα**, αλλά και σε έκστρατείες υπέρ της ειρήνης, της εξάλειψης της φτώχειας και της πείνας, τόνισε ο οικοδεσπότης Μητροπολίτης Δημητριάδος κύριος Ιγνάτιος και κάλεσε την Έκκλησία να σκύψει μέ αγάπη και στοργή

πάνω από τίς γυναίκες, αναγνωρίζοντας τούς κόπους και τίς θυσίες τους, ιδιαίτερα στίς μέρες μας που η κοινωνία μας δέχεται συνεχείς κλονισμούς και αναταράσσονται οί δομές και κυρίως ο θεσμός της οικογένειας.

5. Η Έκκλησία

Η Έκκλησία δέν έχει επιδείξει **τή δέουσα ευαισθησία και προσοχή ένώπιον της πολυμορφης παρουσίας των γυναικών**, παραδέχτηκε σε μήνυμά του ο Αρχιεπίσκοπος κύριος Ιερώνυμος. Ένεργοῦσα σε ένα παραδοσιακά ανδροκρατικό πολιτισμό, κάποιες φορές παραμέλησε τήν ένδεδειγμένη φροντίδα και τιμή πρόσθεσε, διαβεβαίωσε ώστόσο ότι υπάρχει η επιθυμία να καταστεί ο εκκλησιαστικός χώρος πεδίο αξιοπρέπειας και ειρήνης, θερμοκήπιο αγάπης και άνθισης των δωρεών του Θεού προς τή γυναίκα.

Τή θεολογική σημασία και τό περιεχόμενο των όρων πίστη και ψυχική υγεία στην Αγία Γραφή και τήν Όρθόδοξη Παράδοση παρουσίασε στην εισήγησή της η Έλένη Κασσελούρη-Χατζηβασιλειάδη, Δρ. Θεολογίας και συνεργάτης της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών της Ιερής Μητροπόλεως Δημητριάδος και Άλμυρου. Αναφέρθηκε στο ρόλο των γυναικών καθ' όλη τήν ιστορική διαδρομή της Έκκλησίας, τονίζοντας ότι **οί γυναίκες αποτέλεσαν και αποτελούν πάντα παραδείγματα βαθειάς και έμπρακτης πίστης**. Η ψυχολογική και πνευματική στήριξη και υποστήριξη των γυναικών μέσα από τό ποιμαντικό και κοινωνικό έργο της σύγχρονης Έκκλησίας πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα, εάν αυτή θέλει να θεωρείται συνεπής μέ τήν αποστολή της. Η Έκκλησία όφείλει να απαντά σε κάθε τόπο και σε κάθε έποχή στο έρώτημα:

«Υμείς δε τίνα μέ λέγεται είναι;» (Ματθ. 16, 15). Ανάλογα μέ τήν έμπρακτη απάντησή της θά πιστοποιείται εις τούς αιώνες η αυθεντικότητα του φρονήματός της η τό αντίθετο.

Τό Διαμνηστοπολιτικό Δίκτυο Γυναικών ιδρύθηκε τό 2004 για να συνδέσει τίς υπηρεσίες των Ιερών Μητροπόλεων και τίς γυναίκες που ασχολούνται στην πρόνοια της εκκλησίας και επιτελούν σημαντικό κοινωνικό έργο.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΝ ΣΤΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Σταθερή
επιδίωξή
μας:
Χρηστή
διαχείριση,
απόλυτη
διαφάνεια.

1. “Ενστάσεις” άδικες

Πολύς λόγος γίνεται κατά καιρούς, για την «έγκοσμία» εξάρτηση της Έκκλησίας σχετικά με την διαχείριση των οικονομικών της. Έχει όμως στ' αλήθεια, κανείς αναρωτηθεί πώς είναι δυνατόν ν' αποφευχθεί κάτι τέτοιο, όταν την ίδια ώρα όλοι έπιζητούμε περισσότερο και μεγαλύτερο φιλανθρωπικό έργο; Γίνεται εύκολα αντιληπτό, πώς αυτό δεν θά ήταν δυνατό νά πραγματοποιηθεί δίχως έσοδα, τή στιγμή μάλιστα πού αρκετοί, έχουν έτοιμο τόν λόγο: «θέλουμε έργα, όχι μόνο λόγια».

Από τήν άλλη πλευρά, αρκε-

τοί άμφισβητίες τοῦ έργου (κατά τό πλείστον σιωπηλοῦ) πού πραγματοποιείται από τήν Έκκλησία και τίς Μητροπόλεις στή χώρα μας και όχι μόνο, διαφωνοῦν συχνά μέ τόν τρόπο διαχείρισης τῶν ποσῶν πού εισπράττονται, δίχως όμως νά έχουν μία ξεκάθαρη εικόνα γιά τά συνολικά ποσά πού δαπανῶνται έτησίως, τόσο έντός τῆς έλληνικῆς επικράτειας, όσο και πέραν αὐτῆς.

Έκει ίσως πού θά πρέπει σίγουρα ν' αποδοθοῦν εὐθύνες εἶναι στό γεγονός, ότι γιά τό έργο πού πραγματοποιείται δεν ὑπάρχει έπαρκῆς ένημέρωση πρὸς τά «έξω». Ίσως μ' αὐτόν τόν τρόπο θά εξαφανι-

ζόταν και ή παραμικρή άμφοβολία για τό τί πράγματι, συντελείται στον φιλανθρωπικό τομέα, έκ μέρους τής Έκκλησίας.

2. Στά κρατικά έσοδα

Άλήθεια όμως γιατί, όσοι κόπτονται περί τών οικονομικών διαχειρίσεων τών Μητροπόλεων και κατ' επέκταση τής Έκκλησίας συνολικά, δέν δυναμώνουν ανάλογα τή φωνή τους άπέναντι στην διαχείριση τών έσόδων του κράτους πού και προκλητικό παρουσιάζεται ως προς τίς λειτουργικές του δαπάνες, όσο και άνύπαρκτο ως προς τό κοινωνικό του έργο;

Θά μπορούσαμε ν' αναφέρουμε πολλές τέτοιες περιπτώσεις μέ αριθμητικά ποσά πού κατασπαταλούνται από τήν κρατική μηχανή, αλλά αυτά γίνονται γνωστά συνήθως όταν πλησιάζει ή στιγμή τής κατάρτισης του κρατικού έτήσιου Προϋπολογισμού. Έκει πλέον μπορεί νά ύπολογίσει πραγματικά κανείς, τό μέγεθος τής κατασπατάλησης του δημοσίου πλούτου. Προσοχή: άς μήν θεωρηθούν ότι οί άπόψεις αυτές έχουν συγκεκριμένη πολιτική ή κομματική χροιά. Άπλά είναι δυσάρεστες διαπιστώσεις πού δυστυχώς στό τέλος κάθε οικονομικού έτους ανακοινώνονται και επίσης δυστυχώς, σέ κάθε νέο οικονομικό έτος τίς βρίσκουμε πάντα μπροστά μας. Σίγουρο είναι ότι σέ καμιά περίπτωση δέν είναι δυνατό ή κρατική μηχανή νά δείχνει μεγαλύτερη ευαισθησία από τήν Έκκλησία, τής οποίας μιά από τίς βασικές αποστολές της είναι και ή συμπάρασταση στον πάσχοντα συνάνθρωπο.

3. Έλεγχος

Δέν θά πρέπει επίσης κανείς, νά πα-

ραβλέπει τό γεγονός, ότι τόσο οί Μητροπόλεις, όσο και οί Έεροί Ναοί, άποτελούν ως προς τή λειτουργία τους Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και τά Φιλανθρωπικά και λοιπά ιδρύματα πού λειτουργούν μέ Έκκλησιαστική έποπτεία άποτελούν Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου και έτσι ύπόκεινται στους νόμους και τίς διατάξεις πού διέπουν αυτά. Συνεπώς ανά πάσα στιγμή είναι έλεγχόμενα, τόσο από τήν ίδια τήν Πολιτεία όσο και από τήν Έκκλησιαστική Ύπηρεσία Οικονομικών. Για τίς Μητροπόλεις ειδικά θά πρέπει νά γίνει γνωστό πώς ύπάρχει επιπρόσθετα και μηχανισμός αυτοελέγχου μέσω τών Μητροπολιτικών Συμβουλίων στά όποια συμμετέχουν ανώτερα Δικαστικά στελέχη τής κάθε Μητροπολιτικής Περιφέρειας.

Γίνεται σαφές λοιπόν από όλα τά παραπάνω, ότι δέν μπορούμε νά κρίνουμε και ιδίως, νά επικρίνουμε άπροβλημάτιστα, πρόσωπα πού σχετίζονται μέ τήν οικονομική διαχείριση άγνωντας σέ τελική ανάλυση πώς οί ίδιες οί τοπικές κοινωνίες, συμμετέχουν σ' αυτές τίς διαχειρίσεις.

Άς μήν παραβλέπουμε τό γεγονός τέλος, ότι έφόσον επιδίωξη μιάς οποιασδήποτε διαχείρισης και ιδιαίτερα μιάς διαχείρισης πού σχετίζεται μέ τόν δημόσιο πλούτο, είναι σίγουρα ή όρθολογική κατανομή τών πόρων στίς διάφορες δαπάνες, κρίνεται επιβεβλημένη ή άπόλυτη διαφάνεια τόσο στίς αποφάσεις όσο και για τίς ενέργειες πού σχετίζονται μ' αυτές τίς δαπάνες. Έδω συμφωνούμε όλοι, ότι τελικά θά γίνει κτήμα όλων τών άρμοδίων οικονομικών όργάνων. Ίσως έτσι ν' άπαλλαγεί όριστικά και ή Έκκλησία από τήν ύφέρπουσα καχυποψία μέ τήν όποία κάποιοι μόνιμα τήν άντιμετωπίζουν.

Ἐπί τοῦ τύπου

Ἔχει ἄδικο;

Ντροπή καὶ μόνο αισθάνομαι γιὰ λογαριασμό ὅσων σκέφτηκαν στὴ Δράμα, τὸν ἐκχυδαϊσμό τῆς νεκρώσιμης ἀκολουθίας τοῦ ἠθοποιοῦ... Εἰλικρινὰ δὲν μποροῦσα νὰ φανταστῶ ποτὲ ὅτι θὰ ἔφτανε μιὰ κοινωνία καὶ ἕνας δῆμος νὰ κηδεύουν ἕναν ἠθοποιὸ μέτριας ἀξίας (αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία) μὲ ἐπιβαρημένη ζωὴ ἀπὸ ναρκωτικὲς οὐσίες καὶ μιὰ στάση ζωῆς προκλητικῆς, μὲ τιμὲς ἥρωα. Ἄν αὐτὰ τὰ πρότυπα προωθοῦν πλέον οἱ κοινωνίες τῶν τηλεοπτικῶν ἀστέρων ποὺ εἶναι βουτηγμένοι στὰ ναρκωτικὰ καὶ τὸ ἄλκοολ, νὰ τιμοῦνται σὰν νὰ πρόκειται γιὰ ἥρωες, τότε μᾶλλον ζοῦμε τὸ μεσαίωνα μας.

(*Ἡ Εβδομῆ, 9ῆ Ἰουνίου 2008, σελ. 3*)

Ἕνας παλιός καλός ψάλτης, γιὰ τοὺς ψάλτες...

Γιὰ νὰ γίνει κάποιος καλὸς ψάλτης, πρῶτα πρῶτα πρέπει νὰ ἔχει φωνὴ καὶ μετὰ, τὸ πιὸ σημαντικό, τὸ πάθος, νὰ τὸ θέλει, νὰ τὸ αισθάνεται νὰ τὸ ἀγαπᾷ... Ἡ θεωρία τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς λέει πὼς προκειμένου ὁ κακόφωνος νὰ ἀνεβαίνει καὶ νὰ διώχνει τὸ ἐκκλησιαστικὸν, νὰ φεύγει αὐτός... Πρῶτα εἶναι ἡ προσευχή, αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο. Εἰδικὰ στὴ βυζαντινὴ μουσικὴ πρέπει νὰ εἶσαι παραπάνω ἀπὸ πιστός. Ἐὰν δὲν εἶσαι πιστός, δὲν κάνεις τίποτα. Ἐγὼ τὰ παλιὰ χρόνια, πρὶν ἀκόμα μῶ μέσα στὸ κύκλωμα αὐτό, τὸ λεγόμενο ἐκκλησιαστικὸ μὲ τοὺς παπάδες, τοὺς δεσποτάδες, τὶς διενέξεις καὶ τὰ μαλώματά τους -γιατὶ ὅπως σὲ ὅλες τὶς δουλειὲς καὶ

σέ όλες τις όργανώσεις ύπάρχουν και τὰ καλά και τὰ κακά, έτσι και στην έκκλησία- όταν έψαλλα, έκλαιγα και έλεγα ότι «αυτά πάνε στα αυτιά του Θεού». Είχα αυτό τó πάθος, και ακόμα τó έχω, δέ μου έφυγε.

(«Περιωδικό τής πόλης», τεύχος 118)

Τό «πιστεύω» τού κόουτς Κωστένογλου

«Τήν ΑΕΚ ως ιδέα τή χαρακτηρίζουν τέσσερις λέξεις: Ίστορία, αγάπη, οικογένεια και θρησκεία» είχε δηλώσει σέ παλαιότερη συνέντευξή του, όντας ακόμη βασικό στέλεχος στην άμυντική γραμμή τής ομάδας. Κάθε μία από τις παραπάνω αξίες έχει τή δική της σημασία στη ζωή τού κ. Κωστένογλου, όμως είναι ή θρησκεία εκείνη πού ξεχωρίζει

λίγο περισσότερο, γιατί είναι και αυτή πού τόν καθοδηγεί στη ζωή του. Έμαθε από μικρό παιδί νά σέβεται αλλά κυρίως νά έμπιστεύεται τὰ Θεία και μέσα από τις θρησκευτικές αναζητήσεις του νά έρμηνεύει όσα συμβαίνουν γύρω του. Μέσα από τις σελίδες τής Άγίας Γραφής, τις παραβολές τού Ίησού και τὰ βιβλία τής Καινής Διαθήκης βρήκε τή γαλήνη και τήν ψυχική ήρεμία πού πάντοτε προσπαθούσε νά μεταδώσει στους ανθρώπους πού είχε γύρω του. Ένας άνθρωπος θρησκός, αλλά όχι θρησκόληπτος.

Μέ (προσ)ευχές και εικονίσματα

Στόν άγώνα τής περασμένης Κυριακής στη Θεσσαλονίκη άπέναντι στόν Έρακλή ό προπονητής τής ΑΕΚ αισθάνθηκε έντονα τήν ανάγκη τής Θείας παρουσίας στό πλευρό του, γνωρίζοντας ότι ό συγκεκριμένος άγώνας είχε τεράστια σημασία για τήν ομάδα του. Άφου έδωσε τις τελευταίες έντολές στα άποδυτήρια έστειλε τούς ποδοσφαιριστές στόν άγωνιστικό χώρο με τήν εύχή «ό Θεός μαζί σας» και ξεκίνησε τή δική του μικρή ιεροτελεστία, ώστε νά προετοιμαστεί κατάλληλα για τόν άγώνα. Έσφιξε γερά τó χέρι στό κομποσκοίνι του πού τού είχε φέρει νωρίτερα φίλος του από τó Άγιον Όρος, ζήτησε δύναμη και βοήθεια από τόν Θεό και βγήκε στό γήπεδο με κατεύθυνση πρós τόν πάγκο τής ΑΕΚ.

(ΤΟ ΒΗΜΑ, Κυριακή 2 Μαρτίου 2008, σελ. Α48)

† Ε.Χ.

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΛΗΞΙΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ

Στις 21 Ιουνίου 2008 πραγματοποιήθηκε η λήξις τῶν συνάξεων τῶν κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως, τῆς Κατηχητικῆς περιόδου 2007-2008, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στήν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στόν Ἅγιο Χριστόφορο.

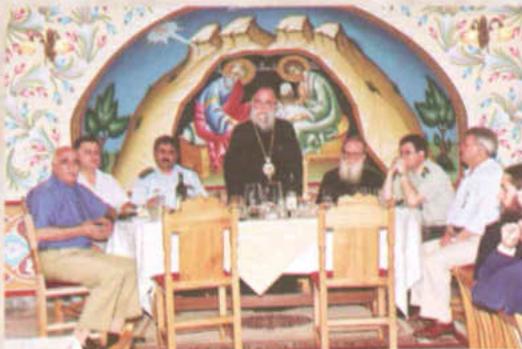
Τό κεντρικό θέμα τῶν συνάξεων αὐτῆς τῆς περιόδου ἦταν ἀφιερωμένο στήν χριστιανική οἰκογένεια. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος στήν ὁμιλία του, ἐξῆρε τή σπουδαιότητα τῶν ἐν λόγῳ συνάξεων, εὐχαρίστησε τοὺς εἰσηγητές γιά τόν κόπον τους, ἀλλά καί γιά ὅσα σημαντικά παρουσίασαν, συνόψισε τά συμπεράσματα τῶν εἰσηγήσεων καί τόνισε χαρακτηριστικά, πῶς ἡ οἰκογένεια εἶναι τό κύτταρο τῆς κοινωνίας καί ὀφείλουμε ὄλοι ἀπό ὅποια θέση καί ἄν διακονοῦμε στήν ἐκκλησία, νά εἴμαστε κοντά στίς οἰκογένειες, νά ἐνημερωνόμαστε γιά τά ἀναφύομενα προβλήματα τους καί νά συμβάλλουμε κατά τό δυνατόν στήν λύση τους.

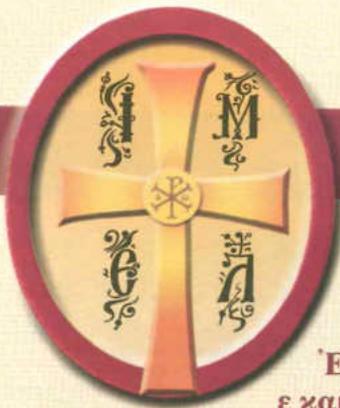
Μετά τό πέρας τῆς συνάξεως παρατέθηκε γεῦμα ἀπό τήν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στό Πνευματικό κέντρο τῆς ἐνορίας, στό ὁποῖο παρέστησαν ἅπαντες οἱ κληρικοί τῆς Ἱερᾶς

Μητροπόλεως, καθῶς ἐπίσης καί ἐπίσημοι προσκεκλημένοι ἀπό τήν Νομαρχία Καβάλας, τοὺς Δήμους πού ἀνήκουν στά ὄρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τό Στρατό καί τήν Ἀστυνομία.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κατά τή διάρκεια τοῦ γεύματος στήν προσλαλιά του, εὐχαρίστησε τόν ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Ζαχαρία Μέγκα γιά τή φιλοξενία, καθῶς ἐπίσης καί τοὺς προσκεκλημένους πού τίμησαν μέ τήν παρουσία τους τήν λήξη τῶν συνάξεων. Στή συνέχεια ἔλαβε τόν λόγο ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως Αἰδ/τος Πρωτοπρεσβύτερος Ἀθανάσιος Παπαδάκης, ὁ ὁποῖος τόνισε τό διαρκές καί ἄοκνο ἐνδιαφέρον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας γιά τήν οἰκογένεια καί γιά τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας στή σημερινή κοινωνία καί τόν εὐχαρίστησε πού μέ τίς ἐφετεινές συνάξεις ἔδωσε τήν εὐκαιρία στοὺς κληρικούς νά ἐνημερωθοῦν καί προβληματισθοῦν γιά τά προβλήματα τῶν οἰκογενειῶν, καί τήν ἀντιμετώπισή τους ὑπό τό πρίσμα τοῦ Εὐαγγελίου.

Μετά τό πέρας τοῦ γεύματος ἅπαντες ἔλαβαν τήν εὐχή τοῦ Μητροπολίτου καί ἓνα ἀναμνηστικό δῶρο, προσφορά τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Κατά τὸ μήνα Μάιο 2008 ὁ Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτουργία καὶ ὠμίλησε:

Τὴν **2αν** εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ.Ν. τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀντιφιλιππων, τὴν **4ην** εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ.Ν. Ἀποστόλου Θωμά Παλαιοχωρίου, ὅπου καὶ ἐχειροθέτησεν Ἀναγνώστην τὸν Ἱεροψάλτην τοῦ Ἱ.Ν. κ. Ἐμμανουήλ Πουλόπουλον, τὴν **11ην** εἰς τὸ Προσκύνημα Ταξιαρχῶν Μανταμάδου μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Λάμπης καὶ Σφακίων κ. Εἰρηναίου, Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονος, Ν. Σμύρνης κ. Συμεῶν καὶ Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, τὴν **14ην** εἰς τὸν Ἱ.Ν. Ἁγίου Θεράποντος Μυτιλήνης, τὴν **18ην** εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱ.Ν. Μυτιλήνης ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Νεομάρτυρος Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, ὅπου καὶ συμμετέσχε τῆς μεγαλοπρεποῦς λιτανείας τοῦ Ἁγίου σκηνώματός του, μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου καὶ Ἱερισσοῦ κ. Νικοδήμου, τὴν **19ην** εἰς ἑσπερινὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἐλευθερίου διὰ τοὺς ἀποφοίτους μαθητὰς τῶν Λυκείων ἐν ὄψει τῶν Πανελλαδικῶν ἐξετάσεων εἰς τοὺς ὁποίους ὠμίλησε ἐπικαίρως καὶ διένειμε εἰς ὅλους ἀναμνηστικὰ δῶρα μὲ τὶς εὐχῆς του διὰ καλὴν ἐπιτυχίαν, τὴν **21ην** εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ.Ν. Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἐλένης Δωματίων, τὴν **25ην** εἰς τὸν Ἱ.Ν. Ἁγίου Παντελεήμονος Δρυάδος, ὅπου καὶ ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τὸν Ἱεροδιάκονον Γεώργιον Σγουρίδην.

Ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησε:

Τὴν **3ην** εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ.Ν. τοῦ Ἀποστόλου Θωμά Μεσιάς, τὴν **10ην** εἰς τὸ Προσκύνημα τῶν Ταξιαρχῶν Μανταμά-

Με τὰ μέλη τῆς χορωδίας
"Ἰω. Σακκελαρίδης" Ἀθηνῶν.

δου μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Λάμπης καὶ Σφακίων κ. Εἰρηναίου, Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονος, Ν. Σμύρνης κ. Συμεῶν καὶ Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, τὴν **17ην** εἰς τὸν Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἀθανασίου Μυτιλήνης ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Νεομάρτυρος τοῦ Βυζαντίου μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, Ἱερισσοῦ κ. Νικοδήμου καὶ Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, τὴν **20ην** εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ.Ν. Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἐλένης Ν. Περάμου, ὅπου ἐτέλεσεν καὶ Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ προκατόχου του κυροῦ Ἀμβροσίου.

Πραγματοποίησε:

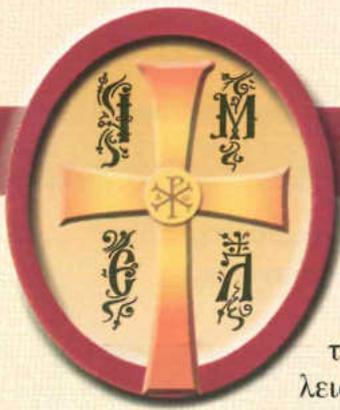
Τὴν **24ην** τὴν μηνιαίαν Ἱερατικὴν Σύναξιν εἰς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μὲ θέμα εἰσηγήσεως: «Ἡ ποιμαντικὴ ἀγωγή τῶν νέων στὸ θέμα τοῦ γάμου». Τὴν εἰσήγησιν παρουσίασε ὁ Παν. Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Ξανθόπουλος.

Προήδρευσε:

Τὴν **28ην** τῆς συνεδριάσεως τῆς Παπαρχιερατικῆς Βιβλιοθήκης Ἐλευθεροπόλεως.

Εὐλόγησε:

Τὴν **31ην** τὸν Γάμον τοῦ Δημάρχου Πιε-

ρέων κ. Βασιλείου Ξουλόγη μετά της κ. Βρεττού Θάλειας εις τὸ ἔξωκλήσιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

Μεσορόπης.

Ἐβάπτισε:

Τὴν 25^{ην} εἰς τὸν Ἱ.Ν. Ἁγίας Παρασκευῆς Ἐλευθεροπόλεως τὴν θυγατέρα τῶν Χρήστου Κοκκινάκη καὶ Σοφίας Τσαλίκη εἰς τὴν ὁποία ἐδόθη τὸ ὄνομα Ζαχαρένια.

Κατὰ τὸ μῆνα Ἰούνιο 2008

ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας:

Ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησε:

Τὴν 1^{ην} εἰς τὸν Ἱ.Ν. Ἁγ. Γεωργίου Μελισσοκομείου, τὴν 5^{ην} εἰς τὸν Ἱ.Ν. Χορτοκοπίου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως, τὴν 8^{ην} εἰς τὸν Ἱ.Ν. Κηπιῶν, ὅπου ἐχειροθέτησεν ἀναγνώστην τὸν Καβακίδην Χρήστον, μαθητὴν Λυκείου, τὴν 12^{ην} εἰς τὸ Ἐξωκλήσιον τοῦ Ἁγ. Ὀνουφρίου Ἐλευθερῶν, ὅπου ἐτέλεσεν καὶ τὰ θυρανοίξια τοῦ ἱ. Ἐξωκκλησίου, τὴν 15^{ην} εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱ.Ν. τοῦ Ἁγ. Ἐλευθερίου, τὴν 16^{ην} ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου, τὴν 22^{αν} εἰς τὸν Ἱ.Ν. Ἁγ. Ἀνδρέου, τὴν 29^{ην} εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱ.Ν. Μυτιλήνης μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου καὶ Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου.

Ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησε:

Τὴν 4^{ην} εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱ.Ν. Ἁγ. Νικολάου ἐπὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως, τὴν 26^{ην} εἰς τὸ Ἀρχαῖον Μαρτύριον Μυτιλήνης, τὴν 28^{ην} εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Θυρανοίξια Ἁγ. Ὀνουφρίου.

εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱ.Ν. Ἁγ. Θεράποντος καὶ εἰς τὴν λιτανεῖαν τῶν Ἁγίων Λειψάνων τῶν ἐν Λέσβῳ Ἁγίων.

Διάλεξη:

Μὲ θέμα «Ὁ ἱ. Χρυσόστομος ὡς ἐγκωμαστής τῶν Ἁγίων», ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας τὴν 25^{ην} εἰς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον Νεότητος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μυτιλήνης.

Συμμετέσχε:

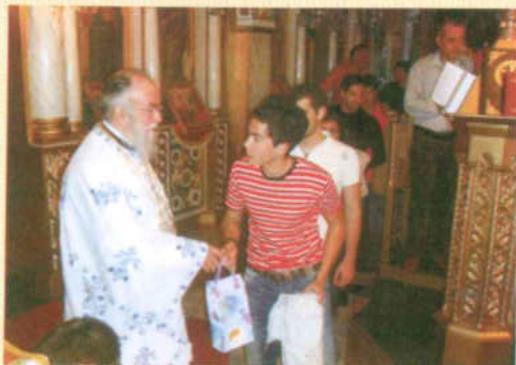
Τὴν 24^{ην} τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Λευκάδος κ. Θεοφίλου, Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Γεωργίου καὶ Παροναξίας κ. Καλλινίκου.

Ἐτέλεσε:

Τὴν 14^{ην} Τρισάγιον εἰς τὸ Κοιμητήριον Ἐλευθεροπόλεως, τὴν 21^{ην} ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ τῶν σφραγιασθέντων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τὸ 1944 εἰς τὸ Ἐξωκλήσιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου Παλαιοῦ Χορτοκοπίου.

Πραγματοποίησε:

Τὴν 21^{ην} τὴν τελευταία Ἱερατικὴ Σύναξιν τῶν ἑφημεριῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεώς μας εἰς τὸν Ἱ.Ν. Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν Ἁγιὸν Χριστόφορον μὲ

Μαζί με τούς ύποψηφίους.

θέμα: «Συμπεράσματα-Επιλεγόμενα». Ακολούθησε συζήτηση καταλήγοντας σέ χρησιμα συμπεράσματα.

Ευλόγησε:

Τήν 7^η τόν Γάμον τών Μισσιριάν Έμμανουήλ και Τοπαλίδου Άννας εις τόν Ί.Ν. Άγ. Έλευθερίου, τήν 8^η τόν Γάμον τών Παμπούκα Θεοδώρου και Κιοτσεκίδου Γεσθημανής εις τόν Ί.Ν. Άγ. Νικολάου, τήν 15^η τόν Γάμον τών Κυδωνόπουλου Κοσμά και τής Ίωαννίδου Χρυσής εις τόν Ί.Ν. Άγ. Αθανασίου Αύλης.

Έβάπτισε:

Τήν 22^η εις τόν Ί.Ν. Άγ. Νικολάου Έλευθερουπόλεως τήν θυγατέρα τών Στεργιόπουλου Στυλιανού και τής Καραγεώρογλου Βασιλικής εις τήν όποιαν έδόθη τò όνομα Ίωάννα.

Χειροτονία Πρεσβυτέρου π. Γ. Σγουρίδη:

Τήν 25ην Μαΐου εις τόν Ί.Ν. Άγ. Παντελεήμονος Δρυάδος ό Σεβ. Μητροπολίτης μας έχειροτόνησεν πρεσβύτερον τόν Διάκονον Γεώργιον Σγουρίδη Θεολόγον, τόν όποιον και έτοποθέτησεν έφημέριον εις τήν ώς άνω ένορίαν. Ό «Άμβων Παγγαίου» του εύχεται λαμπράν Ίερατικήν διακονίαν πρός δόξαν Θεού και στηριγμόν του ποιμνίου του.

Λήξη κατηχητικών Σχολείων.

Άπό τόν Τοπικό Τύπο.

Ύποδειγματική ή λειτουργία του κατηχητικού στή Μέλισσα

Ξεχωριστό είναι τό έργο του πάτερ Μηνά στήν ένορία του οικισμού της Μέλισσας. Οί παρεμβάσεις στον Ίερό Ναό του Άγίου Δημητρίου αλλά και τό σύνολο τών δραστηριοτήτων πού έχουν αναπτυχθεί από τόν ιερέα και τά μέλη του δραστήριου εκκλησιαστικού συμβουλίου, της Μέλισσας, είναι έντυπωσιακές. Ίδιαίτερα θετικό είναι τό αποτέλεσμα από τή λειτουργία του κατηχητικού κάθε Σάββατο. Ό πατήρ Μηνάς αναδεικνύει τό μεγαλείο του χριστιανισμού και της όρθοδόξου εκκλησίας σέ περίπου 30 νέα παιδιά όλων τών ηλικιών.

Ἡ μητρόπολη μοιάζει πλέον μέ «νοικοκυρεμένη οἰκογένεια»

Τοῦ Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως
κ. Χρυσόστομου

Συνέντευξη στὸν Ἀχιλλέα Χ. Καραγκιοζόπουλο.

Τέσσερα χρόνια ἀπὸ τὴν ἐνθρόνισή του, στίς 19 Ἰουλίου 2004, στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἐλευθερουπόλεως συμπληρώνει φέτος ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος.

Μέ τὴν πραότητα τοῦ χαρακτήρα του, τὴ σεμνότητα πού τὸν διακατέχει ἀλλά καί τὴν πνευματικότητα πού τὸν διακρίνει, ὁ Σεβασμιώτατος μιλάει στὸν «Ἐνήμερο τοῦ Παγγαίου» καί γιὰ πρώτη φορά δημόσια ἀναφέρεται στίς δυσκολίες πού ἀντιμετώπισε στὰ νέα καθήκοντά του, στοὺς στόχους τῆς Μητροπόλεως Ἐλευθερούπολης, γιὰ τὸ ὀξύτατο οἰκονομικὸ πρόβλημα πού ἀντιμετώπισε ἡ τοπικὴ ἐκκλησία ἀλλά καί γιὰ τὸ μήνυμα πού ἔχει νά δώσει σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στό σύγχρονο ἄνθρωπο.

Σεβασμιώτατε, σέ λίγο καιρὸ συμπληρώνονται τέσσερα χρόνια ἀπὸ τὴν ἐνθρόνισή σας στή Μητρόπολη Ἐλευθερούπολης, ποιές δυσκολίες ἀντιμετωπίσατε σέ αὐτά τὰ νέα σας καθήκοντα;

«Κυρίως οἰκονομικῆς φύσεως. Μέ ἀταλάντευτη ὅμως πίστη στὸν Ἀρχηγὸ καί Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ εὐλικρινὴ ἀγάπη καί συνεχὴ πνευματικὴ ἐργασία ἀντιμετωπίστηκαν δεόντως καί οἱ ὑπόλοιπες δυσκολίες».

Μιά μικρὴ μητρόπολη ὅπως ἡ δική μας

βοηθαίει ἕναν ἱεράρχη νά ἔχει καλύτερη καί οὐσιαστικότερη πνευματικὴ ἐπαφή μέ τὸ ποίμνιό του;

«Ἀσφαλῶς. Ὅπως ἀκριβῶς ἕνας μικρὸς ἀγρός ἢ ἕνα περιορισμένης ἐκτάσεως ἀμπέλι καλλιεργεῖται εὐκολότερα ἀπὸ τὸν φιλόπονο γεωργό».

Ποιοί εἶναι οἱ στόχοι σας γιὰ τὴν πνευματικὴ καί γενικότερη προσφορά τῆς Μητροπόλεως Ἐλευθερούπολης πρὸς τοὺς ἀνθρώπους της;

«Πρώτιστος στόχος μας εἶναι, ὁ εὐσεβῆς καί εὐγενὴς λαὸς μας νά ἔλθει πρὸς τὴν Ἐκκλησία. Νά γνωρίσει καί νά ἐκμεταλλευθεῖ δεόντως τὸν ἀτίμητο θρησκευτικὸ, ἠθικὸ καί λειτουργικὸ πλοῦτο της».

Ἐχει ἐπιλυθεῖ ὀριστικὰ τὸ ὀξύτατο οἰκονομικὸ πρόβλημα πού ἀντιμετωπίσατε μόλις ἀναλάβατε τὰ καθήκοντά σας; Σήμερα ἡ Μητρόπολη Ἐλευθερούπολης εἶναι μιά οἰκονομικὰ εὐρωστὴ μητρόπολη;

«Σχεδόν, δόξα τῷ Θεῷ! Εὐρωστὴ δὲν τολμοῦμε νά ποῦμε. Μοιάζει μέ τὴν νοικοκυρεμένη οἰκογένεια, ἡ ὁποία μέ προσοχή, σοβαρότητα καί πνεῦμα οικονομίας ἀντιμετωπίζει ἐπιτυχῶς, καί μέ ἀξιοπρέπεια τὰ οἰκονομικὰ της θέματα».

Εἶστε ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ἀνταπόκριση τοῦ κόσμου καί τῶν ἀρχῶν πρὸς τὸ πρόσωπό σας δεδομένου ὅτι ἀπὸ νωρὴς ζητήσατε τὴ συμπαράσταση ὄλων

προκειμένου μέ τήν ἔλευσή μας ἡ τοπική ἐκκλησία ν' ἀντιμετωπίσει τά ὅποια προβλήματα εἶχαν δημιουργηθεῖ;

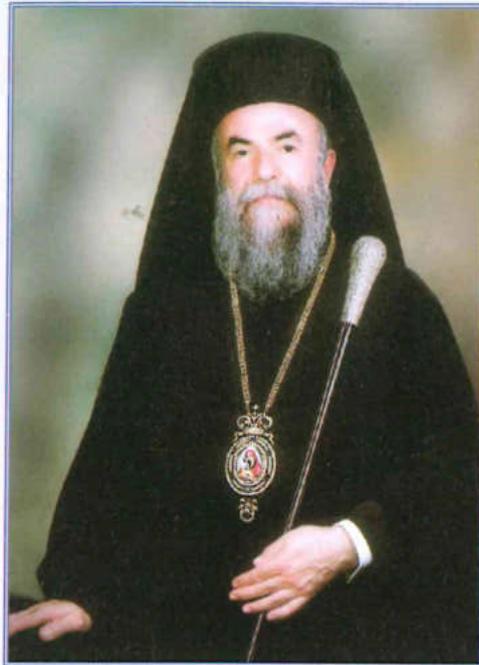
«Καί πάλιν καί πολλάκις δόξα τῷ Θεῷ!».

Πρόσφατα κατηγορήθηκαν ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας ὅτι τά ὅσα λένε δέν ἀνταποκρίνονται διόλου στόν τρόπο ζωῆς καί στίς ἀνάγκες τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Μέ ἀφορμή τό συμβόλαιο ἐλεύθερης συμβίωσης πού προωθεί ἡ πολιτεία μήπως θά πρέπει καί ἡ ἐκκλησία νά ἀρθρώσει ἕναν πίο σύγχρονο λόγο, νά μή μένει προσκολλημένη σέ θεωρίες τοῦ παρελθόντος πού σήμερα δέν μποροῦν νά ἐφαρμοστοῦν;

«Συμφωνῶ ὅτι πρέπει ἡ Ἐκκλησία, γιά τό καλό τῶν ἀνθρώπων, νά ἀρθρώσει ἕνα σύγχρονο λόγο. Εἶναι ὅμως ἀδύνατο νά μή μείνει σταθερά προσκολλημένη στίς «θεωρίες» τοῦ Εὐαγγελίου, ἀφοῦ ἔχουν ἀπόλυτο καί αἰώνιο χαρα-

κτήρα».

Σᾶς βρίσκει σύμφωνο ἡ ἀποψη τοῦ ἀρχιεπισκόπου ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι ἠθικοπλαστικό σχολεῖο ἀλλά ὁ καθένας μέσα ἀπό αὐτήν προσπαθεῖ νά σώσει τήν ψυχή του;

«Ἡ Ἐκκλησία μέ τή διδασκαλία καί τό κήρυγμά της εἶναι καί ἠθικοπλαστικό σχολεῖο. Προπάντων ὅμως εἶναι ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας, ὅπου θεία Χάρις καί ἀνθρώπινος ἀγώνας συμπλέουν ἀρμονικότερα».

Ποιό μήνυμα ἔχει νά δώσει σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στό σύγχρονο ἄνθρωπο ἀκόμη καί τό μή χριστιανικό πού ζεῖ

μέσα σέ μιά παγκοσμιοποιημένη κοινωνία καί καθημερινά πασχίζει γιά τήν ἐπιβίωσή του;

«Τό παντοτινό της μήνυμα: «Extra Ecclesiam nulla salus». Ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει σωτηρία! Ἄνθρωπε, Ἔρχου καί ἴδε! Ἄνθρωποι, Γεύσασθε καί ἴδετε!».

Εὐχές τοῦ Τοπικοῦ Τύπου

Εἰς ἔτη πολλά Δέσποτα

Τέσσερα χρόνια γόνιμης ποιμαντορικῆς δράσης συμπληρώνει σήμερα, ἡμέρα τῆς ἐνθρονίσεώς του, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ. Μέσα σ' αὐτό τό χρονικό διάστημα κατάφερε νά προσδώσει νέα δυναμική στήν Ἱστορική Μητρόπολη καί νά τήν ἀναδείξει σημαντικό πόλο τῆς Ὁρθοδοξίας στήν περιοχή μας. Ἡ «ΑΓΡΟΤΙΚΗ» εὐχεται στόν κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ δύναμη καί ὑγεία ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Χριστεπώνυμου πλήθους τῆς Ἐπαρχίας ΠΑΓΓΑΙΟΥ καί τοῦ νομοῦ μας.

ПАРЛОНЕНО
ТЕНДИ
ТЭТ ГОУМЕР
НАУКУРЭНДЭ
АУДИТ-САКОН
1998

